

stemandslovens § 5, skal ændres ved en eventuelt kommende ændring af tjenestemandsløven.«

Retsudvalgets beretning er af 1. august 1985 (blad nr. 962).

Nærværende ændringsforslag til tjenestemandsløven skal ses på baggrund af den foran citerede passus, idet det ikke kan udelukkes, at den manglende diskretion indgår blandt de momenter, der kan tænkes at afholde ansatte i f.eks. det private erhvervsliv fra at søge ledige tjenestemandstillinger.

Forslaget har herefter til hensigt at skabe basis for et bredere rekrutteringsgrundlag ved ansættelse i tjenestemandstillinger.

Den nugældende regel i tjenestemandsløvens § 5, stk. 3, tilsigter, at udnævnelser i det offentlige sker på et sagligt grundlag, og denne intention foreslås tilgodeset ved, at ansøgere og relevante organisationer fortsat har krav på at få oplysninger om ansøgers navn. Da navnene ikke altid vil være tilstrækkelige til at identificere ansøgerne, foreslås det, at oplysningspligten udvides til også at omfatte personlige data (f.eks. alder, uddannelse, hidtidig beskæftigelse) i det omfang, disse er nødvendige til en identifikation af ansøgerne. Herved gives der mulighed for, at ansøgerne og organisationerne kan vurdere stillingsbesættelser med henblik på eventuelt at rette henvendelse til ansættelsesmyndigheden samt eventuelt forhandle med ansættelsesmyndigheden herom i henhold til gældende regler.

For at sikre ansøgere diskretion foreslås det imidlertid, at oplysninger om ansøgers navn m.v. ikke må gengives offentligt, og at overtrædelse heraf straffes med bøde. Bestemmelsen om offentliggørelsesforbud og bødestraf omfatter såvel ansøgere og organisationer som andre, der måtte blive bekendt med oplysninger om ansøgers navn m.v.

Da oplysninger om ansøgers navn m.v. først kan udarbejdes endeligt, når ansøgningsfristen er udløbet, foreslås det præciseret, at krav på at få oplysningerne først består efter dette tidspunkt.

Til § 1, nr. 2

I henhold til tjenestemandsløvens § 21, stk. 7, er tjenestemandsførhør og retsmøder, der afholdes under sagen, ikke offentlige, medmindre vedkommende minister bestemmer det, og offentlig gengivelse af, hvad der er passeret under førhør og retsmøder, der ikke er offentlige, straffes ifølge § 21, stk. 8, med bøde.

Folketingets ombudsmand har i forbindelse med en konkret sag om aktindsigt i en tjeneste-

mandssag fået tilsagn af finansministeriet om, at ministeriet i forbindelse med en kommende ændring af tjenestemandsløven vil inddrage spørgsmålet om en nærmere præcisering af § 21, stk. 7 og 8, i overvejelserne, jfr. ombudsmandens beretning for året 1979, side 184-188.

Sagen angik spørgsmålet om, hvorvidt – og i givet fald i hvilket omfang – de nævnte bestemmelser i tjenestemandsløven sammenholdt med offentlighedsloven ud over mundtligt fremkomne oplysninger også omfatter skriftligt materiale tilvejebragt i forbindelse med tjenstlige forhør. Ombudsmanden fandt ikke at have tilstrækkeligt grundlag for at foretage videre med hensyn til den konkrete sag, hvor begæringen om aktindsigt blev afvist.

Endvidere forudsatte ombudsmanden i den konkrete sag, at justitsministeriet i forbindelse med en revision af offentlighedsloven i denne eller bemærkningerne hertil søger en nærmere præciseret stillingtagen til spørgsmålet om aktindsigt i tjenestemandssager, herunder til forholdet mellem § 21, stk. 7 og 8, og offentlighedsloven.

På baggrund af den omtalte ombudsmandssag foreslås bestemmelsen i § 21, stk. 8, jfr. stk. 7, præciseret ved indføjeelse af et nyt stk. 9.

Samtidig kan henvises til det af justitsministeren i indeværende samling genfremsatte forslag til Lov om offentlighed i forvaltningen. Specielt kan henvises til lovforslagets § 13, stk. 1. nr. 3, og bemærkningerne dertil.

Hensigten med nærværende forslag til nyt stk. 9 i tjenestemandsløven er herefter at præcisere, at offentliggørelsesforbuddet i stk. 8 ikke må gøres illusorisk derved, at oplysninger indeholdt i til grundliggende materiale for tjenestemandsførhøret offentliggøres. Der kan f.eks. være tale om oplysninger indeholdt i den i henhold til § 20, stk. 1, angivne indberetning, tjenestemandens eventuelle skriftlige udtalelse herom samt eventuelle senere skriftlige indlæg, meddelelsen om sagens stilling efter § 22, stk. 1, og udtalelser om tjenestemandens eventuelle krav på hel eller delvis godtgørelse af udgift til bisidder efter § 23.

Forbuddet mod offentlig gengivelse vil herefter tillige omfatte sådanne oplysninger fra tjenestemandsførhør, der måtte indgå som led i en efter førhørets afslutning rejst straffesag.

Offentliggørelsesforbuddet gælder som hidtil, uanset hvorledes den pågældende er blevet bekendt med oplysningerne, dog bortset fra og i det omfang oplysningerne er bekendt fra en offentliggørelse foretaget af vedkommende styrelse, jfr. herved FT 1968/69, tillæg A, sp. 3899, der forud-